

Ett andligt föredrag af den odödliga domedagsprofeten Anders Berggren, håll...

Berggren, Anders,

73 Cg Br.

National Library
of Sweden

Test.
Apokalyp.
(10)

Ett andligt föredrag
af
Den odödlige domedagsprofeten
Anders Berggren,

hållet i Stockholm den 23 Juli.

I Guds Faders, Sons och Den Helige Andes namn, Amen!

Uti många år hafwa wi läst om den yttersta domen, de dödas uppståndelse och ewigt lif. Detta Guds löfte har ännu icke gått i fullbordan; och det är icke Guds mening eller oß nyttigt, att wi skola höra och meta det, utan det måste ske såsom lofwat och skrifwet är. Det är också en uppenbar och klar sanning, att, när de döda skola uppstå, hwarför eller huru skulle då tillgå, om wi, som lefwa nu skulle dö, Jesus kan icke hålla bröllop med döda; derföre will han att wi skola lefwa, såsom han gör.

Att se en menniska, som af ålderdom, sorg, förföljelse och lidande förlorat sin ungdoms fågring, det är ingenting att värdera; men till att höra Guds wisa och wäl betänkta uträkning om hela werldens frälsning, det är märkwärdigt, samt något att värdera och taga i noga betraktande.

Gud är en ande, ett oöynligt wäsende, och Jesus kan icke själf komma, förrän det sker med stor makt och härlighet, som han sagt hafwer (Matth. 25: 31). Nu finnes ingen djefwul eller menniska, som kan förbjuda Gud och Jesus att uppfylla sina löften samt uppenbara sig för hwilken han behagar (Matth. 11: 27) och sätta sin ande på hwem han will och behagar (Ef. 42. Matth. 12: 20) att utföra domen till en seger efter Jesu befallning. Men förrän detta sker säger Gud sålunda: Si, hwad komma skall förkunna jag förut, och ny ting, förrän det sker låter jag eder det höra (Ef. 42. 9.)

Och Jesus säger: När sanningens ande kommer, han skall leda eder uti all sanning. Han skall icke tala af sig själf, men det han hörer skall han tala, och det som skall ske skall han förkunna eder (Joh. 16: 13). Och nu är det Herrans wilja och befallning, att det skall förkunnas förrän Jesu Kristi tillkommelses dag, på det att ingen må frukta eller räbas för domen och Jesu återkomst; ty han kommer icke för att döma werlden, utan den skall warda salig genom honom. (Joh. 3: 17), och taga oß till sig, som han lofwade wid sin afresa (Joh. 14: 3). Ly nu skall Herrans ord gå i fullbordan, som han säger genom profeten: Tröster mitt folk; talar ljusliga med dem och prebifer, förty des tid är fullbordad, misgärningarne förlätne och de skola få dubbelt af Herrans hand för alla sina synder.

Men bereder Herranom vägen och gören en jennare stig för wåran Gud. Ty alla dalar skola upphöjas och bergen förnedras och det ojemnt är skall slätt warda. Och Herrans härlighet skall warda uppenbarad, och allt kött skall tillammans. Se all Herrans mun talar (Ef. 40). Amen.

Nf. 165. Gif att Guds ord of lyser så, att wi i mörkret icke gå, men genom denna jemmerdal, må wandra till Guds fröjdesal. Amen.

När Gud hade skapat menniskorna i paradiset, då förbjöd han dem wid lifwets förlust, att äta af kunskapens träd på godt och ondt, men då djefwulen det hörde, dröjde han icke mer än 9 dagar utan infant sig, och genom ormen talade till den lättrogna qwinnan och förmådde dem att äta af det förbudna trädet, och då kom döden i werlden, deröfwer blef Gud wred, och förbannade ormen och marken, men gaf ett löfte, att qwinnans säd skall söndertrompa ormens hufwud, satans makt och wälde, 1 Mos. 3: 14 och tillika gaf Gud satan och döden lof att råda och regera i sextusen år, hwilket djefwulen wet, derför sade de till Jesus: Du Guds Son hwad hafwe wi med dig att göra, äft du kommen att plåga of förr än tid är. Matth. 8: 29. När då 4123 år hade till ända gått af den bestämda tiden, lät Gud föda sin Son på det, att genom honom skall alla af Gud skapade menniskor frälsta och salige warda. Ty de äro af Gud skapade till ewigt lif och efter sitt eget beläte, fast djefwulen wållat deras ofärd, är roten och upphofwet till allt ondt som sker i werlden, men det är icke wår himmelske faders wilje att någon skall förtappad blifwa. Matth. 18.

År 1877 war den utsatta tiden fullbordad, och då lät Jesus skrifwa att han wille komma, så wida fem kunde finnas som trodde hans ord, samt woro beredde att gå med in i Bröllopet innan dörren stängdes, Matth. 25: 10. Men som inga trogna fans som wille wara Jesu wänner och bröllopsgäster, kunde icke bröllop ske, ty utan brud och gäster som bewittna akten kunde inget bröllop äga rum eller försiggå.

Sammalunda war med Gud, då icke tio rättfärdiga kunde finnas uti Sodom kunde icke Gud återtaga det han till Abraham sagt, att staden skulle med eld förtäras, och deras sasaräckande öde war, att de icke trodde hwad de båda Guds män förkunnade utan höll det för gabberi; men Jesus säger likwäl: de Sodoms land skall lyckligare wara på domedag än detta släktet, ty de hade inga skrifter att tro och efterlefwa som nu. Matth. 11 - 24: 10:

Och som wi nu en längre tid läst om den yttersta domen, de bödas uppståndelse och ewigt lif, samt det härliga rike of tillredt från werldens begynnelse. Matt. 15: 40.

Det skulle wara ett sasaräckande öde om wi endast hafwa ett löfte derom; men aldrig komma i åtnjutande eller besittning deraf; då war Gud icke rättwis om han blott utgaf ett löfte, men aldrig höll eller fullborda betsamma.

Ja wisserliger, Gud kan ej wara en lögnare, och Jesus wid sin himlarefa sade: jag går bort, skall jag likwäl komma igen och taga eder till mig, att der jag är skolen I och wara. Joh. 14: 3.

Och nu sedan tiden är fullbordad, misgjerningarna förlätta och tectnen äro komne som Jesus sade skulle komma före hans tillkommelse och werldens ända, Matth. 24. Nu will och skall Jesus komma och fullborda sitt gifna löfte blott han finner några som kallas wisa jungfrur, som gå

med in innan dörren stänges, Matth. 35: 10. Men de äro få som med trons olja uti sina hjertans lampor beredde äro, ty den porten är trång och vägen är smal, som dager till lifwet och få äro de som finna den men många gå på den breda vägen som drager till fötdömmelsen, frälsningsarmén och alla falska kristna som Jesus sade skulle komma. Till ett tecken före hans tillkommelse och werldens ända, Matth. 24 från deras wilselödande lära warnar Jesus alla ifrån Matth. 7: 15. Ty de äro blinda och då två blinda leda hwarandra falla båda i gropen, säger Jesus, men hans ord och lära är af få trodt och efterföljt, utan många äro swärjare, Guds namns mistbrukare, omåttliga supare, hatar och föraktar nästan, kiswa och tråta med hwarandra, och det står illa till med många af kistenheten. Derfor säger Gud, det är ett röfwadt och skingradt folk, de äro uti djefwulens fångahus, wordne till rof: och ingen hjälpare finnes som säger få dem igen. Es. 42: 22. Så är Guds klagan denna dag.

Derför har Gud befalt mig att skrifwa lifsens bok som yrker och påstår att till kristi domstol skall djefwulen framskaffa och återlemna alla han till sig röfwadt, och i hans wäld äro judar och alla han begagnade till redskap wid Jesu korsfästelse och död, om han tager dem från hafwet eller helmetet Uppb. 20: 12. Ty detta wore orätt och syndigt, om de skulle vara i helmetet i ewig tid för vår frälsnings skull. Wid Kristi domstol skall församlas allt folk, och en sann kristen måste medgifwa, att det war djefwulen som war skulden till syndafallet i paradiset, är roten och upphofwet till allt ondt i werlden, har mördat Guds egen son, bedrager alla. Uppb. 12. Människorna singo sin dom i paradiset, som ännu fortfar. Jesus blef oskyldigt döwd wid Pilatus domstol, nu måste det vara rättwist att satan kommer fram wid Kristi domstol för att dömas att dö, såsom Jesus måste dö på korset.

Gud will att alla människor skola frälste blifwa och till sanningens kunskap komma. Och det är en ren och klar sanning att djefwulen är wällande till människornas affall och olydnad. Derfor säger Jesus: i skolen förstå sanningen och den skall göra eder fria. Joh. 8: 32. Och när Sonen gör eder fria, då ären i rätteligen fria.

Och nu har Jesus sändt sanningens ande för att leda eder uti all sanning samt förkunna det som ske skall, Joh. 16: 13, 14, och därför will Gud låta hålla detta föredrag.

Uti lifsens bok har Gud wälsignadt alla, som han lofwade Abraham då han war lydig och offrade sin son Isak till brännoffer, då sade Gud i din jäd skall allt folk på jorden wälsignade warda för du denna min röst lydt hafwer 1 Mos. 22: 18, att lyda Gud är en twungen och willig sak.

Jcke kunde Moses skrifwa lagen på Sinai berg, utan Gud ingifwit och sagt honom det, aldrig kunde jag wåga eller utfundera att skrifwa lifsens bok hwari djefwulen är kallad och stäm'd, att möta mig wid Kristi domstol som boken ontalar om icke Gud befalt och ingifwit mig det.

Den är en kostelig perla som Guds wälsignelse är skrifwen uti.

Det många bedja om i sina böner. Lifsens bok är maktpåliggande och oundbärlig wid Kristi domstol, därför gret Johannes swärligen att ingen fans wärdig att upplåta boken eller se på den. Uppb. 5: 4. Samma förhållande är i denna dag; den är skrifwen, innan och utan, som han

såg, och Johannes wiste att utan den kan ingen frälsning ske eller ägarum derför grät han.

Nu gråter Jesus öfwer detta owärdiga, otrogna och gensträfwiga menniskoflägte, såsom han gjorde öfwer Jerusalem och jag måste också gråta, ty det är swårt att se glädjens Gud gråta, som en gång skall aftorka tårarne på alla sina barns ögon. Es. 25: 8. Appb. 21: 4.

Då Jesus kom ridande på sluttningen af Oljoberget, der hela staden kan tagas i betraktande, och när han såg dess härlighet och det makalösa templet, grät han och fällde strida tårar, ty han wiste, att fyratio år derefter, skulle allt förstöras och till ruiner förwandlas. Jesus wiste också, att han en kort tid derefter, skulle der dömas och undergå dödsstraffet.

Och han sade till Jerusalems innewanare: Om de wiste hwad din frid tillhörde, wore du det i denna dag dig betänkande, men nu är det fördolbt för dina ögon.

Sammalunda säger Jesus i denna dag till hela kristenheten, det är fördolbt att många äro uti djefwulens fångenskap, som Gud säger. Och det straffet är fördolbt, som skall öfwergå otrons barn och Jesu motståndare.

Det är fördolbt den härlighet, som wäntar Guds folk, efter straffets öfwergång.

Och det är fördolbt att Jesus nu will komma och hålla bröllop till hwilket Jesus bjuder alla sina wänner i dag att bewista det samma och det uti lefwande lifwet, ty Jesus lefwer, och han will wi skola också lefwa. Ty ingen kan hålla bröllop med döda menniskor, och Gud är icke de dödas Gud utan de som lefwande äro. Men Guds wilja är fördolbt och Jesu ord äro icke trodde, men också den som kunde öppna de blindas ögon, då fingo de se och förnimma en stor glädje, liksom röswaren Barrabas, då han med båfwan wäntade i fångahuset, att föras ut till att korsfästas, men får höra i stället, du är fri och skall gifwas lös, Jesus, Judarnes konung har gått i ditt ställe. Ingen kan beskriwa den glädjen som öfwertrassade honom då han det hörde.

Sammalunda kan nu Jesu trogna wänner glädjas när de få höra af Jesu mun, du är fri från döden och satans fångenskap; ty Jesus har gått i döden i vårt ställe. Och Jesus säger: Du är fri från döden och domen. Joh. 5: 24. Och Jesu ord äro samma, derföre böra wi glädjas och tacka och lofwa honom före.

Ty döden är swår att genomgå, swårt för den, som ligger uti dess mörka flykt, sorgligt och swårt för wänner och anhöriga, att se den lidandes dödsplågor, och det måste vara en stor glädje att vara fri från allt sådant och Jesus säger: Att hans trogne skola icke smaka döden tills de få se menniskornes son komma i sitt rike. Matth. 16: 28.

Men de som icke tro Jesu ord, kan han icke glädjas med sin wälgörenhet? Derföre måste Jesus gråta, att det är så som tro och efterlefwanden föra Gud och gifwit hafwer, för att få ewigt lif. Gud hafwer tillfätt och förordnad konungar och regenter, hwar uti sitt rike på hela jorden, för att styra och leda folket, efter Jesu lära samt skaffa den lidande rätt, och den nödstälde hjälp.

Men huru skötes detta dryga kall och embete Gud dem anförtrödt.

So, på ett wärdslöst och för Gud till förargelsiwäckande sätt, ty de fråga icke efter Jesu lära, för att winna det ewiga lifwet och saligheten. Men konungarna gå gent emot Guds wilja och befallning! De tänker en-

daft på att anskaffa mordwapen, samt låta lära och öfwa sine underfåtare att blifwa krigare och mandråpare, som Gudi förbjudit hafwer, förty han säger: Att krig och blodig klädnad, skall uppbrännas och af eld förtärd warda. Ef. 9: Och det heter: Ingen mandråpare kommer i Guds rike. Uppb. 21: 8. Och den som aldrig tänker att dräpa, behöfwer inga mordwapen, utan lyda Jesus, älska nästan som sig sjelf, wara fridsamma mot hwarandra. Ty de kallas Guds barn. Matth. 5: 9. Ty allt krig är af djefwulen. Der säger Jesus: Den som tager till swärd, han skall förgås dermed; icke mente han krigareswärdet, utan dödens skarpa lia, som afsfär lifstråden, för att få dem ned i grafwen, för att pinas och förgås.

Jordens konungar och regenter lefwa som rika mannen, med stor ståt och dyrbara grannlåter, och allt det måste landets skattdragare betala. Konungarne hafwa öfwerflöd på allting, silfwer guld och rikedomar; men det säger Jesus: I skolen icke förjamlas eder på jorden. Matth 6: 19. Och det är tvärt för en rik att komma in uti Guds rike, ty när Jesus kommer som är Konung och Herre öfwer alla på jorden, då skall han sitta på sin härlighets stol, och för honom skall församlas allt folk och han skall skilja dem.

Och de som lydt Jesus, som han sagt, komma på högra sidan, men de som icke kläden nakne, gifwit den hungriga äta, icke herbergerat den hus behöfwande, komma på wenstra sidan.

Och till de på högra sidan heter det: Kommer i wälsignade, men till de på wenstra sidan, säger han: Går bort i förbannade uti ewig eld. Matth. 25: 41 42. Denna Jesu dom, kan aldrig ändras, men är ryslig att höra och mottaga, och det är en klar sanning, att konungen och presten som döda äro, men icke gjort som Jesus befallt, kläden nakne, herbergerat den huswille o. s. w., befinner sig nu uti den dömda pinan till domedag. Därföre will Jesus wara alla derifrån, såsom den rike mannen bad för sina fem bröder, att de icke måtte komma uti samma pinorum han war. Lukas 16: Men fick till swar: Tänk att du hade godt, medan du lefde; v. 23. Sammalunda säger Jesus: I dessa sista dagar, ty när döden kommer med sitt skarpa swärd då är konungamakten och all härlighet slut och förswunnen. Så wida icke omwändelse och bättring des för innan sker.

Det är nödwändigt att tro och lyda Guds Son, för att få behålla det ewiga lifwet somt mndwika Guds wrede. Joh. 3: 36.

Alldrig tro någon människa, utan det Gud och Sonen talat hafwa, förty otrons barn gå det alltid illa och får en ända med förskräckelse, såsom de som icke trodde Noaf som förkunnade om Guds wrede att en flod skulle komma, för deras synder och ondskas skuld; men ingen wille tro det. Därför måste förgås i floden sammaledes war med de som icke trodde Abraham och Loth som förkunnade om Sodom och Gomorra som Gud sade skulle med eld förtäras; men de trodde det icke, därföre måste alla förtäras i lågorna.

Dessa hade inga skrifter att tro och esterlefwa såsom nu är, därför säger Jesus: de Sodomier, skola warda lyckligare på domedag än detta otrogna släktet, Matth. 11: 25.

Uti dessa sista dagar äro många falska willolärer uppkomne till ett tecken till Jesu återkomst, som han sagt, frälsningsarmen, baptister, mormoner, Waldenström, och flere läfarepartier, men alla äro de i saktad af

den rätta trons brinnande olja uti sina hjertans lampor, som Jesus kallar för wisa jungfrur, Matth. 25. 10. som gå med in innan dörren stänges.

Men de kunna icke tro Jesu ord, de wille icke tro att samme Gud lefwer som talade med sina tjenare och profeter i gamla tiden, då Gud sade till Mose: Jag skall uppväcka en profet, såsom du äst, och gifwa mina ord i hans mun, han skall tala allt det jag bjuda will. 5 Mose 18: 18. Och det är Gud sjelf som talar genom mig, därför bör det wara trodt och efterleswat.

Men de wilja icke tro, att wi skola få en domedag, och Jesus kan uppenbara sig för den han will, och sätta sin ande på sin tjenare att utföra domen till en jeger. Matth. 12: 18, 20. Och den jeger kan icke winnas, utan med lifsens bok Gud skrifwa låtit, men den kan ingen tro läsa och förstå, som är till tröst och glädje för alla Zeu wänner.

Wära nu warande skrifslärde, prester och doftorer, äro lika med Jerusalems prester, de wille icke tro det Jesus sade dem, att han war Guds Son, utan hatade och förföljde honom, slutade icke förr än de fingo honom dömd och dödad; därför måste de jemmerligen förjagas och ödeläggas, för sin otro och hårdhet skull.

Sammalunda går det nu när Jesus kommer, de måste förgås, eller undergå ett swårt straff för otro skull. Ty då blifwer en stor wedermöda, solen blifwer mörk, stjernorna falla från himlen och deß krafter bäfwa. Matth. 24: 29. Och Johannes intygade det samma, att konungar och förstar dolde sig uti jordkulor för Guds och Lammetts wrede. Uppb. 6: 15. Men Jesu trogna wänner, hafwa icke med det straffet och Guds wrede att skafia, utan glädjas åt Jesu ankomst. Ty han kommer icke för att döma, utan taga sina till sig, som han sade wid sin himlarefa. Job. 14. Men straffa de otrogne och hans motståndare. Jesus förkunnar om föröbelsens stygghelse, som skall komma före hans nedkomst, och der skall de otrogna och ogudaktiges straff som de förtjent i tiden, och blifwer icke lika, därför säger Jesus: Twå skola mala på en qwarn, den ene blifwer upptagen den andre qwarläten, ty den har mera syndat i tiden, men då hans straff har ända, blifwer den äfwen upptagen, på den nya jorder och paradiset Gud lofwat oss, och Johannes och jag sett hafwa. Uppb. 21. Men här fodras bättring, tro och lydriad, för att få inkomma i det nya Jerusalem, som skall nederkomma från himmelen. Gud hafwer tillsatt domare att afgöra twistefrågor mennistor emellan på jorden, och embetet de föra är Guds embete och kallas Guds befallning, men efter de sitta i hans stad och säte, och därför böra de wara så rättwisa som Gud sjelf. Men det tänka de icke efter, det heter i lagen, pröfwe domaren om utloget, är med Gud och sanningen förenadt, men det ätlydes icke. Den fattige rättfölkande, får ingen rätt, men Gud fodrar räkenstap för de fall, de i tiden innehaft.

Förty wid ewighetens öppna port, der ftågas blott huru hwar och en har gjort och lefwat här på jorden.

Om Jesus säger: Utan en blifwer född på nytt, kan han icke se Guds rike; Joh. 3: 3. Det will säga: Ny tro, ny Guds ande, nytt och heligt lefwerne, nytt tänkesätt, i stället för tänka på jordens såfångligheter. Tänka på att kunna få ewigt lif och salighet.

Ny kärlek till Gud och nästan.

På så wis, menar Jesus med den nya föbelsen, och Gud älskade

werlden att han utgaf sin ende son, att alla som tro på honom, skola icke förgås utan få ewinnerligt lif.

Nu är tiden inne att Jesus har förwärfwat det ewiga lifwet åt alla sina trogna, att slipa att komma i grafwen och förgås, som Guds sjelf säger. Ef. 25: 8.

Men hwem tackar Gud och Jesus för deß wälbetänkta uträkning till menniskoflägdet? ingen finnes som det gör.

När satan skulle försästa och döda Jesus, hade han många tjenare som woro beredwillige att verkställa domen, och Judas fick en stor summa för han gaf tillkänna hwar Jesus kunde gripas.

Men nu när satan och ormahufwudet skall krossas, djefwulen dödas och tillintet göras, innan Jesus kommer. Men nu har iuga wänner som göra biträde eller wäga ett öre för Jesu skull och satans nederlag och dödade.

Det war omöjligt för satan att döda Jesus, utan med menniskohänder och biträde (alldeles omöjligt) lika omöjligt för Jesus att komma och hålla dom och bröllop utau menniskohjelp och biträde till att döda och trosfa satan och ormahufwudet, med hela deß magt och wälde som Gud befalt 1 Mosb. 3: 15, men nu will ingen lyda Gud och hjelpa Jesus, samt göra honom biträde och tjena honom, eller tro honom.

Derför måste han gråta. Jesus säger den tid kommer då de döda skola höra Herrrens röst, det skall snart ske, och genom tro på Jesus får hwar och en magt att uppkalla sina från slägte till slägte och om mau då säger: Står upp! i döda och kommen för domen i Herrans namn. Då hära de som affonnade äro och hwila i Guds wäld, men de som äro döda och i satans wäld äro: de höra intet: men om han då säger: står upp i döda och kommer för domen i satans namn och magt. Då höra de som i hans wäld äro, och det är tydligt och klart att de som dödt i satans wäld, kunna icke stå upp i Guds wäld, men sedan får icke satan magt med dem mera, utan kommer in i Guds rike med en förklarad lekamen och mottaga den ewiga glädjen. Derför säger Gud: Trösten mitt folk de skola få dubbelt för alla synder. Ef. 40.

Och då får wi alla erfara en dubbel glädje, att träffa wänner och bekanta som varit i dödens och satans wäld. Men då warda fria och der blifwer glädje att finna wänner och anhöriga, som wi här med gråt, sorg och ledsnad beledsagst åt jordens sköte, men der åter se hwarandra och aldrig mer skiljas åt.

Och der blifwer ett härligt rike och ewigt glädjande bröllop som Jesus hjudit alla till, ty salige äro de som kallade äro till lammets bröllop. Uppb. 19: 9. Och som J nu ären hjudne, önskar jag eder alla vara ewigt wälkomne. Wi kunna med glädje tacka och prisa Jesus som will komma och frälsa oss från denna mödosamma tråkiga jemmerdalen, till den glada fröjdesalen. Rådens nu icke för domedag, ty de orden skola gå i fullbordan som himmelens härålder sade wid Jesu födsetimma: Si jag bådär en stor glädje som all folk wedersaras skall, Luc. 2: 10. Utan glädjen, fröjden såsom den himmelska härskaran v. 14. Annu en gång önskar jag alla vara wälkomna för att ingå uti det nya paradiset. Och glädjens och fröjdens med mig, att wår broder Jesus nu will komma och taga oss till sig, som han sade wid sin himlarefa, Soy. 14: 3.

Den som nu noga betraktar bibeln och Jesu ord kan godt förstå, och förnimma att allt är skrifwet, som ske skall att Jesus skall åter komma och dömma lefwande och döda. Det är ingen twifwel eller twifstefråga underkastad, och det skulle vara sarswärdt öde för människoslägtet, om såinge tiligå wid Kristi domstol, som satans frälsning, ormen med flere, djefwulens tjenare wilja hafwa det. Då skulle den ena makän skiljas från den andra, barn från föräldrar och desse från barnen, somliga till ewigt lif och salighet och somliga till ewig död och fördömmelse. Det skulle aldrig blifwa någon glädje i Guds rike när deras wänner och anhöriga befunno sig i pinorummet.

O, du menniska huru kan du låta dig nöja med en så ryswärd ställning. Ditt hjerta måste vara hårdt som sten och swart som sot, ty Jesus kan icke låta sig nöja med en sådan bafwande ställning, som har lidit döden för allas frälsning och salighets skull.

Wi kunna se hwad swar arbetarne uti wingården fingo: må jag icke göra i min ting som jag will, tycker du illa vara att jag så god är, Matth. 20, och läs Uppb. 7, huru Johannes såg alla Israels slägte 12 tusen i hwarje slägt och sedan en stor skara den ingen räfna kunde af hedningar, folk och tungomål stående för stolen med hwita kläder och palmer i händerna, vers. 9. Detta blifwer sedan de otrogna och motståndare utflått sitt straff som de förtjent i tiden, som Jesus sagt, Matth. 16: 27.

Mången tror att den tillkommande werlden blifwer en andewerld, men den blifwer naturlig, ty en ande kan icke bära hwita kläder, icke såsom skrifwet är att allt kött skall se Guds salighet, Luk. 3: 6, och det blifwer en stor glädje att se det härliga riket som beredt från werldens begynnelse, Matth. 25: 40, der ingen grät, ingen wärk eller möda mer, ty Gud astorkar alla tårar af sina barns ögon, Uppb. 21: 4, allt blifwer nytt och glädjande som ingen beskriwa kan.

Ja högre, klarare än guld, och solen
 Wår kropp skall skina, ärofullt för stolen
 Den gode Guden i kläder och skruden,
 Som han lofwat åt den kära bruden;
 En ewig oförgånglig fröjd der blifwer
 Som fridens Gud i himlens höjd och gifwer
 Der Jesu wänner med palmer i handen,
 Loffjunga Lammet, som de sina känner.
